

דוד לוין

לפעמים אצבעות ידך

לפעמים אצבעות ידך קנה אקדח לרקתך.
יש הגיון בדבר.

הגיון שויון הנפש. הגיון חריפות הבהלה. הגיון התאים הבלים.
הגיון שערה הכסוף אסוף של המוסיקה. שערה הצולל נמוך
בכל סמטות הגוף מוציא שד מבקבוק.

לעתים צפוני ידך עמק בצוארך רוצים חתך.
יש הגיון בדבר.

הגיון החיה הנעורה. הגיון שבירות הבדלח. הגיון הקץ בן ברית הדממה.
הגיון שערה הפזור כסוף של המוסיקה. חובש-לופת אור
עד צאת נשימתו האחרונה.

עומד ליד הדלת מסרב לשבת

עומד ליד הדלת מסרב לשבת
אבי

ואני איני קרב

והוא כָּאז, גל שובר ראשו בחול, ימיו על הפנים
ואני למען העלות חיוך על שפתי - "מה לכהן בבית קברות.
מה לך שוב בארץ גזרה" ומיד -

"אין יום בו אינך שובר את לבי ועכשו שאתה יודע, שב"
והוא עומד

מקטרנו חום. כובעו אפר ומבט לח נדף נוכח מארבות עיניו
וצליל כובש את פי "אין יום בו איני אוחז בידך. ואלנבי

וְהִרְבֵּט סְמוּאֵל וּמִבֶּט בְּפָרִישֶׁמֶן וְעִכְשָׁו שְׁאַתָּה יוֹדֵעַ, שֶׁב־
 וְהוּא עוֹמֵד וְהוּא מְחַלֵּט
 וְאֲנִי אֵינִי קָרֵב, שֶׁכֵּן אֵינִי יוֹדֵעַ מַה עוֹשֶׂה הַעֲדָרוֹת מִחִיִּים
 וְצִלִּיל כּוֹבֵשׁ שׁוֹב אֶת פִּי -
 "מַה אַתָּה מְבַקֵּשׁ לְדַעַת. מַה בָּאת לֹאמַר
 שְׁאֵינִי יוֹדֵעַ. בּוֹא שֶׁב־"
 וְהוּא עוֹמֵד וְאֲנִי אֵינִי קָרֵב
 עֵינַי עַל נַעֲלָיו.
 הוּא בֶן אַרְבָּעִים וְתִשְׁעֵי וְאֲנִי בֶן שִׁבְעִים
 וְהוּא בִלְתִּי נִתֵּן לְתַקּוֹן
 וּבְחוּץ גֶשֶׁם מְשַׁבֵּשׁ עֲלֵים וּמְכוֹנִיּוֹת צוֹפְרוֹת
 וּמַעֲבֵר לְקִיר מִיַּם יוֹרְדִים בְּשָׂרוֹתַיִם
 וְהוּא מְאַבֵּד עֵנָן. עֲקָבְיוֹ נְסוּגִים.
 כִּנְפָיו שְׂרוּוֹלִים וְאֵין לוֹ מִבֶּט לְאַחֹר
 וְצִלִּיל כּוֹבֵשׁ אֶת פִּי "בוֹא שׁוֹב!
 מְתִי יְדַעַת חֲפָשָׁה מֵהִי. מְתִי הִתְעַכְבֵּת לְיַד עֵץ
 לְעֵמֵד עַל טִיבוֹ. מִנֵּן שְׁנוֹתָיו. מְתִי הִרְמַת רֹאשׁ לְרֵאוֹת עֲגוֹר.
 הִטַּלְתָּ מִיַּם עַל דְּשֵׂא. לֹא בְטוּחַ אִם רְאִיתָ אֵי פַעַם זוֹנָה.
 מַה רְצִיתָ לְשֵׂאֵל. לֹאמַר לְבִנְךָ בְּכוֹרְךָ מִמְּקוֹמְךָ.
 עַל מַה לְהִתְנַצֵּל. לֹא חוֹשֵׁב שְׂיִדַעַת אֵי פַעַם עַל אֵיזָה תַּחַת
 עוֹמֵד הָעוֹלָם. בּוֹא שׁוֹב! אֲזַמִּין נְגָנִים"
 אֶךְ הַמְּלִים חֲלוּלוֹת. לֹא חוֹצוֹת אֶת הַכְּבִישׁ
 וְהוּא גַל שׁוֹבֵר רֹאשׁוֹ בְּחוּל
 חוֹזֵר לְמְקוֹם בוֹ אֵין מְכֻשׁוֹל.